

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

"ΠΑΡΚ," ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΠΡΩΤΗ ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ.

Σημείωμα του Συνεργάτου
μας κ. ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗ

Ἡ μουσικὴ κωμωδία τοῦ μου-
ναδικοῦ μας «φανταζίστ» κ.
Δ. Κ. Εὐαγγελίδη ἀρχίζει πραγ-
ματικά σάν ἓνα λεπταίσθητο,
πολιτισμένο καὶ πολὺ χαριτω-
μένο σκηνικὸ παιχνίδι, κατάλ-
ληλο γιὰ ἓναν κύκλο ραφινάτου
κοινοῦ, ἐξελίσσεται σάν μιὰ ἀ-
θηναϊκὴ σύγχρονη ἠθογραφία
καὶ τελειώνει σάν μιὰ μπριόζι-
κη—ὄχι ὅμως εὐτυχῶς καὶ χον-
τροκομμένη—φάρσα. Ἡ δυναμι-
κότης τοῦ συγγραφέως τῆς
διακρίνεται ὡστόσο καὶ ἀπ' τὸ
πιὸ ἀσυνήθιστο αὐτὸ—μιὰ δυ-
ναμικότης γιὰ ἀκριβοῦ γούστου
εὐρήματα—κι' αὐτὸ γεννᾷ τὴν
ἀπορία γιὰτί ἄραγε ὁ κ. Εὐαγ-
γελίδης νὰ μὴν κρατήσῃ μέχρι
τέλους τὴ γραμμὴ πού χάραξε
ἀπὸ τὸ ζετύλιγμα τῶν πρώτων
σκηνῶν τοῦ ἔργου του. Τέλος
πάντων, Ἄς πάρῃ κανεὶς τὸ ἀ-
ποτέλεσμα—«δύο ὄρες ξενοια-
σιᾶς, κεφιοῦ καὶ γέλιου» — κι'
ἄς ἀδιαφορήσῃ γιὰ τὴν ἐπιτυ-
χία τῆς προθέσεως πού εἶχε ὁ
συγγραφεὺς, νὰ δώσῃ δηλαδὴ
—ὅπως ἄλλωστε τὸ διατύπωσε
κι' ὁ ἴδιος — τὴν ἱκανοποίησι
αὐτὴ μὲ «ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ
κομπᾶ καὶ πολιτισμένα μέσα».
Ἄς ἀδιαφορήσῃ τοῦλάχιστον
γιὰ τὴν φτηνὴ ἐκείνη φιλοσο-
φία τοῦ «ἡ ζωὴ εἶναι ἓνα
κρεμμυδοτσουφλο κτλ.» πού θυ-
μίζει πάντα ἓναν «ἐμπορικὸ»
Εὐαγγελίδη, κι' ἄς πῆ πὼς δὲν
παρακολούθησε τὴν ὑπερκοινό-
τοπὴ ἐκείνη σκηνὴ τῆς ντεκλα-
ρασιῶν στὴν πολυθρόνα, πού
ξαναφέρει στὴ μνήμη κάτι παμ-
πάλαιες φάρσες κατάλληλες γιὰ
πολὺ χαμηλὸ κοινόν. Θὰ μεί-
νουν ὅπωςδήποτε στὸ ἐνεργητι-
κὸ τοῦ διαλεχτοῦ συναδέλφου
τὰ ἄλλα χίλια τόσα πλεονεκτή-
ματα τοῦ «Ζητεῖται πρώτη κα-

μαριέρα», πού δείχνουν μιὰ
σταθερὴ ὀριμότητα ταλέντου
καὶ μιὰ πλήρη κατανόησι τῆς
θεατρικῆς τέχνης.

Συνεπικουρο στὴν ἐπιτυχία
τῆς εὐχάριστης μουσικῆς κωμο-
δίας εἶναι ὁμολογουμένως καὶ
τὸ ἄριστο ἐρμηνευτικὸ ὕλικό,
στὰ χέρια τοῦ ὁποίου ἐμπιστευ-
θῆκε ὁ κ. Εὐαγγελίδης τὴν ἀρ-
τιώτερή του αὐτὴ σκηνικὴ δη-
μιουργία. «Κομμένοι καὶ ραμ-
μένοι» ὄντως οἱ περισσότεροι
ἠθοποιοὶ τοῦ συγκροτήματος τοῦ
Πάρκ «γιὰ φίνες καὶ λεπτὲς δη-
μιουργίες»: Δυναμικοὶ ἄσσοι ὁ
Μᾶνος Φιλιππίδης κι' ὁ Ν. Πα-
ρασκευᾶς στοὺς δύο πόλους τῆς
σύγχρονης ἐθιμοτυπίας—τοῦ ξε-
πεσμένου ἀριστοκράτη καὶ τοῦ
νεόπλουτου μικροαστοῦ—βα-
στοῦν στοὺς ὄμους τῶν ὄλο-
σχεδὸν τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ἔρ-
γου. Ὑπεράξια γιὰ μιὰν ἀκόμη
φορὰ—τόσο πού νὰ ἐξασφαλί-
σῃ ὀριστικὰ τὴ ζώνη τῆς πρω-
ταθλήτριας στὸ εἶδος—ἡ μπρι-
όζα καὶ χαριτωμένη Νανά Σκι-
αδᾶ — τὸ μόνον συννεφάκι στὸ
ζωντανό της παίξιμο ἐκείνο τὸ
στερεότυπο ἐπιφάνημα τῆς ἐκ-
πλήξεως, πού τῆς ἔγινε ἐλάτ-
τωμα, ὅσο κι' ἂν εἶναι ἴσως γου-
στοζικο—καὶ πολιτισμένος στὴν
καθόλου ἐμφάνισή του ὁ Κ.
Μανιατάκης. Ἐπίσης καλὸς ὅ-
πως πάντα—ἀλλὰ κι' ὅπως πά-
ντα ἐλαφρῶς μονότονος στὶς ὑ-
περβολές του—ὁ Γιώργος Γα-
βριηλίδης, καθὼς κι' ὁ συμπα-
θητικὸς τυπίστας Νίκος Θη-
βαῖος. Φωνητικὸ κεφάλαιο ἡ

Λέλα Σκορδούλη - ἄν και δίχως
ἀκόμη τὴν ὠριμότητα τῆς ἠθο-
ποιίας, ὄνειρώδης σὲ ἐμφάνιση
και τέχνη ἢ χορευτρια Μπέλλα
Σμάρω, και ἀρκετὰ εὐάρεστοι
ἢ κ. Ραφτοπούλου, ἢ Κορνηλία
Βλαχοπούλου, ὁ Γ. Ρώης, ὁ Γ.
Χαλκίδης κι' ὁ Τ. Λαμπέτης.

Τὰ τελευταῖα μπράβο ἄς τὰ
μοιραστοῦν τρεῖς ἀκόμη ἀπ'
τοὺς σημαντικώτερους συντελε-
στάς τῆς σοβαρῆς ἐπιτυχίας τοῦ
«Ζητεῖται πρώτη καμαριέρα», ὁ
συνθέτης τῆς γλυκυτάτης μου-
σικῆς τοῦ ἔργου Κ. Γιαννίδης,
ὁ εὐγενικὸς σκηνογράφος Μ.
Ἀγγελόπουλος κι' ὁ ἄριστος
σκηνοθέτης Τ. Μουζενίδης, αὐ-
τὸς ποὺ με τὸ μαγικὸ ραβδί
του συνέδεσε κι' ἐναρμόνισε
ὅλους τοὺς καλοὺς παράγοντας
γιὰ μιὰ ἐξαιρετὴ παράσταση.

ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ